

LIST BISKUPA KALISKIEGO Z OKAZJI 30. ROCZNICY POWSTANIA DIECEZJI KALISKIEJ

Drodzy Diecezjanie,

Wraz z całym Kościołem przeżywamy okres Wielkiego Postu. Jest to szczególnie czas; poprzez modlitwę, słuchanie Słowa Bożego i rozmyślanie nad nim poznajemy głębiej ofiarną miłość Jezusa Chrystusa, który za nas podjął mękę i umarł na krzyżu. Trwając blisko krzyża Chrystusa odkrywamy głębiej prawdę o nas, o naszej grzeszności i słabości. Jednak ufając w nieskończone Boże miłosierdzie podejmujemy wysiłek porządkowania naszego życia, aby nabierało coraz bardziej jesusowego kształtu.

Czas wielkopostny naznaczony jest także świętowaniem. Jako wspólnota Diecezji Kaliskiej corocznie 25 marca obchodzimy dzień powstania naszej diecezji. W tym roku jest to już 30. rocznica. Chcemy przede wszystkim dziękować Panu Bogu za wspólną drogę, którą przeszliśmy przez te lata. Wspominamy osoby, wydarzenia, sprawy, ale nade wszystko odkrywamy Pana naszego Jezusa Chrystusa, który idzie z nami, pokazuje drogę, wspiera i błogosławi. Radujemy się także niezwykłą i stałą opieką świętego Józefa, patrona naszej diecezji. Przez te 30 lat wspólnej drogi przeżyliśmy razem bardzo różne chwile, był czas entuzjazmu, pragnień i osiągnięć, ale był także czas potknięć, upadków, słabości i grzechu. Nasza historia ma bardzo wiele barw.

Dzisiaj, jako wspólnota uczniów Pana Jezusa, wspominamy naszą historię, ale też, zatrzymując się i rozważając Boże Słowo, uczymy się rozpoznawać obecny czas, to co się teraz z nami dzieje i to wszystko, co przed nami. Czas, który teraz przeżywamy jest niezwykły, jest inny niż wcześniejszy. Pandemia i wszystkie jej konsekwencje, które towarzyszą nam w życiu osobistym, rodzinnym, szkolnym, zawodowym, społecznym i kościelnym są dla nas bardzo trudne. Jeszcze nie skończył się czas pandemii, a przyszła wojna na Ukrainie i pojawili się migranci w naszej Ojczyźnie. Próbujemy jak najlepiej podjąć to wyzwanie. „Lud Boży – czyj ostatni Sobór - pobudzany wiarą w to, że prowadzi go Duch Pański napelniający okrąg ziemi, stara się w wydarzeniach, potrzebach i pragnieniach, w których uczestniczy z resztą ludzi naszej doby, rozpoznać, jakie w nich mieszczą się prawdziwe znaki obecności lub zamysłów Bożych. Wiara bowiem rozjaśnia wszystko nowym światłem i ujawnia Boży zamysł odnośnie do pełnego powołania człowieka; dlatego kieruje ona umysł do rozwiązań w pełni ludzkich” (GS 11).

Jako Wasz brat i biskup chciałbym zaproponować pięć myśli na dzisiejszy czas i na to, co przed nami.

1. Ufna wiara, która prowadzi do modlitwy

W tych trudnych i wymagających czasach chcemy wyznawać wiarę, że Jezus Chrystus jest prawdziwym Synem Bożym, naszym Panem i jedynym Zbawicielem. Mocno ufamy, że nasz Pan jest Bogiem dobrym i kochającym i nie jest Mu obojętne, co z nami się dzieje. Wierzimy że On prawdziwy Bóg, ma moc przeprowadzić nas przez wszystkie doświadczenia do szczęśliwego końca. Jezus Chrystus obiecał, że będzie ze swymi uczniami do końca. Ufamy, że ta obietnica wypełnia się także dzisiaj i będzie się wypełniała w tym co przed nami. To jest nasza nadzieja. Tą nadzieją chcemy żyć i dzielić się z wszystkimi. Wyrazem tej ufnej wiary niech będzie szczerza modlitwa zawierzenia.

2. Wspólnota, czyli wspólna droga

Wiarę w Jezusa wyznajemy razem, we wspólnocie Kościoła, bo „wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie” (Rz 12, 5). W tej wspólnocie wszyscy są ważni, każdy ma swoje miejsce oraz swoje powołanie i misję. Przeżywamy synod, który ma nam pomóc tę prawdę przypomnieć sobie i głębiej ją przeżywać. Chciałbym zaprosić do włączenia się w prace synodalne w naszych parafiach, czy wspólnotach, a także poprzez internet. Głos każdego jest ważny i będzie wysłuchany.

Mam nadzieję, że działania synodalne pomogą nam otworzyć swoje serca na Pana Jezusa, ale też na siebie nawzajem, aby każdy czuł się w Kościele, jak w domu.

3. Solidarna pomoc

Papież Franciszek naucza: „Prawdziwa wiara w Syna Bożego, który przyjął ciało, jest nieodłączna od daru z siebie, od przynależności do wspólnoty, od służby, od pojednania z ciałem innych. Syn Boży przez swoje wcielenie zachęcił nas do rewolucji czułości” (EG 88). W czasie pandemii wielu z nas doświadczyło, jak ważna jest pomoc innych osób, jak ważne są gesty i znaki obecności, pamięci i wsparcia. W ostatnich tygodniach wielu straciło dach nad głową w czasie silnej wichury. Nadto pojawili się wśród nas uciekający przed wojną Ukraińcy. Bardzo dziękuję za niezwykle hojne dary dla potrzebujących. W tych ostatnich dniach na pomoc dla doświadczonych wichurami zebraliśmy w naszej diecezji 351 143,00 zł, zaś na pomoc dla uchodźców 660 677,00 zł oraz wiele potrzebnych rzeczy i produktów. Bardzo dziękuję za tę wielką ofiarność. Bądźmy dalej solidarni z potrzebującymi. Prośmy też o roztropność, abyśmy wiedzieli jak dalej mądrze pomagać.

4. Ewangelizacja i misja

W naszej diecezji jest bardzo wiele osób, dla których Jezus Chrystus jest kimś bardzo ważnym, których wiara przenika i kształtuje bardzo głęboko. Ale zauważamy coraz więcej osób, które szczególnie w czasie pandemii, zubożniały na sprawy nadprzyrodzone i zaprzestały uczęszczać na niedzielną Mszę św. Niestety dotyczy to głównie młodego pokolenia. Chcemy, jako wspólnota Kościoła, wspierać w rozwoju życia chrześcijańskiego tych, którzy żyją wiarą konsekwentną, ale nie możemy stracić wrażliwości na tych, którzy odeszli. Chciałbym zaprosić wszystkich byśmy razem szukali sposobów, jak pomóc wrócić im do wspólnoty z Chrystusem.

5. Współpraca

My, chrześcijanie żyjemy w konkretnym społeczeństwie, którego dobro i rozwój nie są dla nas obojętne. Dlatego chcemy być aktywnymi uczestnikami życia społecznego, chcemy wносить w życie społeczności naszych wsi i miast, to co mamy najcenniejszego. Obecna sytuacja i stojące przed wszystkimi wielkie wyzwania zapraszają nas do współpracy. Chciałbym zaprosić wszystkich do takiego stylu działania. Szukajmy, w czym możemy służyć i wspierać nasze wspólnoty lokalne, jak możemy lepiej współpracować z różnymi podmiotami życia społecznego. Razem możemy więcej i lepiej.

Drodzy Diecezjanie,

Dziękuję za wspólną drogę, którą przeszliśmy. W obecnym czasie chciejmy być razem, aby wspólnie szukać woli Pana Jezusa i ją odważnie realizować. Niech święty Józef, nasz niezwyklej patron, dalej wstawia się za nami u Ojca niebieskiego.

Serdecznie zapraszam na wspólne świętowanie do kaliskiej katedry 25 marca, o godz. 17.00. Kto nie będzie mógł być, proszę, aby tego dnia sprawy naszej diecezji polecał Bogu w osobistej modlitwie.

Niech Wam wszystkim błogosławi Dobry Bóg.

Biskup Damian